

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19646.

Kl. 72 d, 19/04.

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk.

Zgłoszono 10 października 1932 r.

Udzielono 24 stycznia 1934 r.

Pierwszeństwo: 24 grudnia 1931 r. (Czechosłowacja).

Pociski lub bomby służące do zapalania przedmiotów powinny wytwarzać w miejscu upadku dostateczną ilość ciepła niezbędną do zapalenia pożądanego przedmiotu. Trafienie pociskiem w cel jest możliwe przy wystrzeleniu ich większej ilości. Często jednak nawet przy tych warunkach nie osiąga się rezultatów.

Wynalazek niniejszy ułatwia zapalenie ostrzeliwanych przedmiotów przez to, że w pocisku umieszczone są wkładki zapalające, które po uderzeniu pocisku w cel lub przed celem zostają z niego wyrzucone w stanie palącym się. Wkładki te pokrywają więc cel na pewnej przestrzeni, a ponieważ wykonane są ze spalającego się

metal, który napełniony jest materiałem termitowym, to wytwarzają dużą ilość ciepła i palą się przez stosunkowo długi czas, wskutek czego osiąga się wysoką temperaturę, umożliwiającą zapalenie celu.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu dwie odmiany pocisku według wynalazku.

Przy wykonaniu według fig. 1 w skorupie 1 pocisku zaopatrzonego w zapalnik 2, umieszczone są wkładki zapalające 3. Każda wkładka składa się z osłony 4 z materiału spalającego się, np. z elektronu, wypełnionej termitem 5 lub podobnym materiałem i posiada pokrywę 6 z metalu palnego. W pokrywie 6 umieszczony jest zapalnik

dla wkładek, składający się z iglicy 7 i kapiszona 8, który to zapalnik znajduje się w poprzecznym wydrążeniu pokrywy, przyczem na kapiszon działa sprężyna 9. Czopy 10 osadzone w poprzecznym wydrążeniu pokrywy zapobiegają zbliżaniu się kapiszona do iglicy. Wkładki 3 zostają zapalone dopiero po wyrzuceniu ich z obracającego się pocisku. Wyrzucenie wkładek z pocisku powoduje ładunek prochowy 11, którego wybuch odrywa dno pocisku po przecięciu czopów 12. Wkładki dzięki bezwładności obracają się w dalszym ciągu, przyczem czopy 10 wypadają, a kapiszon 8 zostaje przez sprężynę 9 rzucony na iglicę 7. Kapiszon zapala przez otwór 13, ładunek 5 wkładki, a więc również osłonę 4 i pokrywę 6.

Zamiast wkładek zapalających pocisk może być nabity wkładkami wybuchowymi, w którym to przypadku zaopatruje się je w środki, opóźniające zapalenie przez rozmaite okresy czasu.

Wkładki 3 pocisku, przedstawionego na fig. 2, zostają wyrzucane naprzód za pomocą ładunku 14, umieszczonego na dnie pocisku. W tym przypadku płomień ładunku 15 działa na ładunek 14, który po odcięciu śrub 16 wyrzuca wkładki. Równocześnie zapala się materiał opóźniający 18, zapalający po wyrzuceniu wkładek ładunek 5, a więc i osłonę 4 z pokrywą 6.

Przepona 19 posiada zawór 17, umożliwiający zapalenie ładunku 14, lecz zamykany dzięki prężności gazów tego ładunku tak, iż płomień wybuchu ładunku nie przenosi się na materiał 18, a względnie ładunki 5.

Również przy tem wykonaniu można stosować zamiast wkładek zapalających wkładki wybuchowe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk zapalający, nabity pewną ilością wkładek zapalających lub wybuchowych, umieszczonych jedna na drugiej i wyrzucanych po uderzeniu pocisku o przeszkodę lub przed takim uderzeniem, znamieny tem, że każda wkładka posiada oddzielny zapalnik, który działa w chwili, gdy wkładka opuści wnętrze pocisku.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamieny tem, że wkładki składają się z osłony z metalu palnego, wypełnionej materiałem zapalającym i zamkniętej pokrywą z takiegoż materiału.

3. Pocisk według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że zapalnik wkładek składa się z iglicy i kapiszona osadzonego na sprężynie, umieszczonych w pokrywie wkładki, przyczem zapalnik posiada bezpiecznik w postaci czopów (10), wyrzucanych z pokrywy działaniem siły odśrodkowej po wybuchu pocisku.

4. Pocisk według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że wkładki zaopatrzone są w materiał opóźniający ich zapalenie.

5. Pocisk według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że przepona, oddzielająca ładunek wybuchowy pocisku od wkładek, zaopatrzona jest w zawór, który umożliwia zapalenie ładunku wybuchowego, lecz zostaje zamykany działaniem powstających przy tem gazów, dzięki czemu gazy te nie działają na materiał opóźniający lub na ładunek wkładek.

Akciová společnost dříve
Škodovy závody v Plzni.

Bohdan Pantoflíček.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

